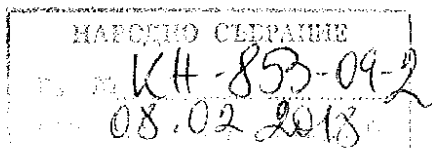

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-53

София, 08.02.2018 г.

ДО

Г-ЖА МИЛЕНА ДАМЯНОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА

ПО ОБРАЗОВАНИЕТО И НАУКАТА

В 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

На Ваш Изх. № КН- 853-09-2/30.01.2018 г.

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Закона за кредитиране на студенти и докторанти

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДАМЯНОВА,

Във връзка с предстоящото разглеждане в Народното събрание на Законопроект за изменение и допълнение на Закона за кредитиране на студенти и докторанти (ЗКСД) с № 854-01-3, внесен на 26.01.2018 г. от г-н Лало Георгиев Кирилов и група народни представители, Ви предоставяме следното становище:

По отношение на предложеното в § 1 от законопроекта за разширяване обхвата на лицата, имащи право да кандидатстват за получаване на кредит по реда на ЗКСД, считаме, че същото не е обосновано, тъй като държавните гаранции се отпускат само за студентите и докторантите в редовна форма на обучение, поради факта че те нямат обективна възможност да получават трудови доходи. Другите форми на обучение предполагат получаването на доходи и следователно отпада нуждата държавата да гарантира този вид заеми. Увеличаването на обхвата на правоимащите лица би създавало потенциална възможност за увеличаване на неизплатените банкови заеми, което от своя страна би довело до по-висок финансов риск за държавата. Отпадането на изискването за „форма на обучение“ ще окаже влияние върху размера на държавните гаранции и необходимите бюджетни средства за държавна финансова подкрепа по чл. 4, т.2 и т.3 от ЗКСД.

С § 2 от законопроекта е предложена нова ал. 4 в чл. 5 от ЗКСД, предвиждаща кредити над 50 000 лв. да се отпускат с поръчител на кандидатите, като в мотивите е отбелязано, че проблемът е свързан с чуждестранни студенти – граждани на ЕС, Европейското икономическо пространство или на Конфедерация Швейцария, които след завършване на образованието си се установяват в страни по произхода им (основно в Азия или Африка) и не могат да бъдат издирени, за да погасят задължението си по кредита, който обикновено е над 50 000 лв.

В предложението не е посочено по какъв начин е определена точно сумата от 50 000 лв. Липсва анализ относно средния размер на кредитите с държавни гаранции по години, над каква стойност са кредитите, по които най-често се активират държавните гаранции, които от своя страна са с пряко въздействие върху държавния бюджет.

Следва да се има предвид, че предложението е в противоречие с чл. 19, ал. 1 от закона, където изрично се предвижда, че банките нямат право да изискват или да получават каквото и да е обезпечение от кредитополучателите или от трети лица, а съгласно чл. 19, ал. 3 уговорките в нарушение на посочената разпоредба (чл. 19, ал. 1) са нищожни.

Относно предложението по § 3 от законопроекта, свързано с намаляване на максимално допустимия размер на лихвения процент по кредитите по чл. 20, ал. 1 от закона (от седем процентни пункта на три цяло и петдесет стотни), считаме, че не е конкретизиран и обоснован начинът за определяне на предложената стойност на лихвения процент. С оглед на текущата пазарна конюктура на ниски лихви в световен мащаб, би могло да се обмисли възможността същият да се обвърже с нивата на обективен пазарен индекс (СОФИБОР, осреднена стойност на дългосрочния лихвен процент за изминалата година и пр. плюс определена надбавка), като се вземе предвид риска от потенциална бъдеща незаинтересованост на банките.

По § 4 от законопроекта отбелязваме, че е допусната техническа неточност, тъй като в чл. 26, ал. 1 от действащия ЗКСД не съществува т.3.

за
МИНИСТЪР:

ВЛАДИСЛАВ ГОРЧИНОВ

